ודלמא לאו בכורים נינהו וקא מעייל חולין לעזרה. בכל מקום שיש כעין הקרבה כי הכא שיש הגשה לו חטופה (מ"ד ו) וכן בפרק הזרוע (חולין דף קג: ושם ד"ה מי) גבי חזה ושוק דקאמר מי מתכרלי לפני ה' כתיב ומי מגאלי קא מעייל חולין בעזרה ויש בהן הטופה לאבל דבר שאין עושין בו הקרבה כלל בהוהה אין שייך איסור הכנסת חולין בעזרה דאל"כ לא יכנס כהן בגדי חול ויכנס בעזרה וגם ישראל לא יכנס בעזרה ועוד דקאמר בהקומץ רבה (מנחות דף כא: ושם ד"ה חולין) יאכלנה שיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השבע ה): **אלא** מעשר ראשון דלוי הוא. ואע"ג דדמאי אינו מחייב ליתנו מספק משום דמאי אמר מאיתי דאיה דלא מתוקן הוא ושקול אומר דשב"א דלא דמי דהכא אין הכהן מוחזק יותר מן הלוי ושל ישראל ממה נפשך אינם לאם בכורים הם דכהן הם ואם נאו בכורים אינם א"כ מעשר ראשון הוא והוי לוי ועוד דמאי דלא הוי אלא ספיקא דרבנן אין צריך לקיים מצות נתינה: **דמקדיש** להו. תימה דבפ' התודה (מנחות דף פ: ושם ד"ה וכי) גבי תודה שנתערבה בתמורה דמשני דלמא לאו תודה היא והוי לחם חולין בעזרה ואמאי לא פריך דלקדיש ליה על תנאי שאם אינה תודה יקדש הלחם לבדק הבית או לדמי. נסכים וי"ל דגבי תודה כיון שעשה ארבעים חלות מארבעה מינים מוכחא מילתא דוכא שלשם תודה מביאם ולהכי אפי' הקדיש על תנאי תשיבי חולין בעזרה כיון שאין דרך לעשות משאר הקדש מה שעשה מזה אבל הכא בכורים כי מקדיש להו לדמי לא מיחזי חולין בעזרה אלא כשאר הקדש שדרך להביא הקדש בעזרה כדאמר (תמיד כפ. מדות פ"ג מ"ח) גפן של זהב היתה שם שכל מי שמתנדב גרגיר מביא ותולה בה אליו עושה בכורים אלא הגשה אלא המזבח לרבנן ואפי' לרא"ש דמגליך הטופה אין הוכחה כל כך מהטופה שלשם בכורים מביאן ואפי' בקריאת הפסוקים אין הוכחה כל כך אלא הוי כקורא בתורה הואיל ואינו עושה בגוף הפירות כלום: **תרומה** לכהן ומעשר ראשון אלו דברי רבי עקיבא. ודלא כפ"ה דפירש דפליגי בתר דקסיהנו עזרא אלא מדאלרייתא פליגי כדאמר בית מותרות (יבמות דף פו:) דמפיק טעמא מקראי והוי לר"ע דוקא אלו ולרבי אלעזר אף לכהן אבל בתר קנסא הוי לר"ע אף לכהן ולרבי אלעזר בן עזריה דוקא לכהן וה"מ לשויי הכא אפילו כר"ע ובתר קנסא אי נמי שיפרים עליה ממקום אחר על תנאי שאם אינן בכורים יהו פירות הללו מעשר ואם הם בכורים יהא מעשר של אלו בנפוסה או בדרומס ומעשר עני שלהם יהיב לאלו עני ואם מעשר שני יעלה ויאכל בירושלים ובחד מהנך שטויי צריך לשטויי אליבא דר"מ דמאי טעמא באינן אחד מביא ואינו קורא לפי שאינו בכורים